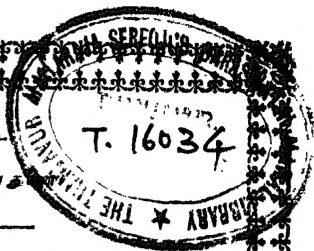

Ge. 60723
2007

கடவுள் திருநாள்

வினோதவிடிகதை.

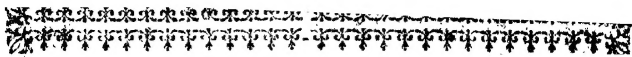
ஆகியி.

இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

உ

கடவுள் உணர்.

வினா தவிடகதை.

சுருங்குமலம் சீசுழந்துரைப்பான் சாஸ்திரியல்ல வாங்கியுண்ணவழிகா
ரப்பான் முடவனல்ல; சுருங்குமுதல் மலர்முடிப்பான் சுதனுமல்லதுகளில்
பசும்புலாம்பரான்சோட்டியல்ல, பருமமுடல்சீரணிவான் பரமனல்ல பல
ரில்லந்தான்புகிக்கும் பரதேசியல்ல, சிறந்தவனத்தளிபோன்ற மொழியினு
னே சீருனவிக்கதையை செப்புவாரே. (விநாயகர்)

கூத்திதனக்கேயலையான் குமயனல்ல குலமில்லாக் குலம்புகுந்தான்
யிழையனல்ல, கூத்திதனையெயற்றான் வம்பனல்ல மயில்கோழிமிகவளர்த்
தான் மறவனல்ல, தேற்றந்தேன்நினையுட்கொண்டேனல்ல திகழ்வேடல்
தான்தரித்தான் சித்தனல்ல; பூதமலர்க்கணையுடையான்வேயானே பெ
ண்மயிலே இக்கதையை புகலுவாரே. (சுப்ரமணியர்)

காணாவதிற் கண்ணிர்ப்பான் கனர்த்தபோகான் கணபூதமனிதரிட
ஞ்சஞ்சரிப்பான், பூணுகின்ற வந்திகமுந் தனைப்பறிப்பான் புயிலெங்கும்
போர்புரித்துக் கோஷ்டவகொள்வான், கோணமடைமேறானையும் வேட்டி
ப்பான், கொம்பலத்திதஞ்சுவைய மொடிபச்செய்வான், வேணபோர்க்காண
த்தம் வினாயச்செய்வான் விபரமாயிக்கதையை விளப்பவாரே. (காந்தர்)

பரிணதிகம்பழாண்டு மல்டபமபல் ல இலரித்து குலையுங்கும் கா
னையல்ல, கொடுமையுட்பத்திரைமேந்தும் வேடனல்ல கசாமசேபுடைச்சு
முறாமல்ல, தானமுனடி மிகவிட்டுகுறுகுறுதாரியல்ல தட்டிகறந்தாளவின்
க்குத் துடம்பமல்ல, கூறுகின்றவிக்கதையின் பொருளைச்சொன்னால் சுரு
கென்றே ஆவிரம்பொன்கொடுக்கலாமே. (யானை)

உட்டியுட்பத்தெயசுந்தரானுணையல்ல கான்மாரிப்பாயவிகம் வாய்க்கா
ல்ல, வெட்டிமரித்தத்திரும்பு மடையுல்ல விலங்கினத்தின்போல்சுடக்
கும் பொடியுமல்ல, பட்டமுடிதாந்தரிக்கும் வேந்தனல்ல பவநாளுயிரும்
பையுட்பதும்பகிதீராது ஓட்டனமலபேர்வெய்க்கும் கழலினுளே சுந்தரி
யேயிக்கதையை செப்புவாரே. (புதினா)

கொண்டையிட்டிதான்மினுக்கும் பெண்மமல்ல குலவாணிசமுத்திலி
ந் பூணுமுமல்ல, துண்டுகொம்புமுண்டு மரமுமல்ல துவணாமலா
பின்றுமுண்டு புலமமல்ல, செண்டிப்புகொளம்புமுண்டு மதியமல்ல செலங்
கைகொப்பி தாந்தரிக்குந் தித்தரல்ல, வண்டிகொவிழியானே மாணேசே
னே கன்மாவிக்கதையை சுருங்குவாரே. (முருகு)

கிட்டதின்னால் அட்டிவிடும் பரவையல்ல சேவலமா யொடுக்கிறதற்கும் பஞ்சையல்ல, கட்டுதுணிசுண்ணிகொள்ளுஞ் செட்டியல்ல கணத்தழுத்தி கல் லெயிக்குங்கவனாயல்ல, குட்டியிட்டிச்சுவரினொண்டித் தேனாமலனகுத்தி லேயிசழச்சியென்பார் புலையனலை, மட்டமதிபோலிருக்கும் முகத்தினுளே வஞ்சியகொஞ்சமிதுவருந்துவாயே. (கழுதை)

குலகுலையும் அழகலுணுகுதேக்குமல்ல குலத்திவிசைந்தொழுகாது வேசியல்ல, வலியசண்டைக்கேபுகருவண்டனலை, மனைபுகுந்துஅடிபயக் குந்திருடனல்ல, அலைத்துமிகத்தானுதலும்பித்தனலை, அத்திசின்னாக்கா ல்துக்கிக்காட்டிச்செல்லும், கலைபோன்றமிரண்டலிழி யாரணங்கே கண்ம ணியேயிக்கதையின் கருத்தைச்சொல்லே. (காய்)

பன்னம்பெட்டிக்குழிபறிக்கும் ஒட்டனல்ல புருத்தாமும் கிழங்கெடுத் தும் வில்லியல்ல, பின்னகளை மிகப்பெருகும் பிரமணலை பேரதையிட்டுசுஞ் சரிக்குத் தரித்திரமல்ல, உள்ளதெல்லாம் வாங்கியுண்ணுந் தொழுவபணகல ளுணாசுத்திப்படுத்துவாறுறங்கமாட்டான், சொல்லுகின்ற இக்கதையின் டிபாருணைச்சொன்னால் சுற்றமென்றே உன்வாக்கைகருமலாமே. (புன்றி)

பார்த்துமுகம் பல்காட்டுக் கண்ணடியல்ல பசகளிட்டுசேட்டைசெ ய்யும்வேசியல்ல, கூத்தாடிபணம்பரிக்குத் தாசியல்ல குந்திசத்துமிருக்கிது நாயுமல்ல, போற்றுகின்றகொடியாகும் புனலுமல்ல போபுரிந்துஜயமுடை யும் விஜயமல்ல, சாற்றுகின்றவிக்கதையின் பயனைச்சொன்னால் சரணமுந் தன்றே அவரடியை சாரலாமே. (குரங்கு)

படுக்கைக்கேயனாதேகை கத்தியல்ல பாலுக்குப்பாத்திரந்தேறும் பச லுமல்ல, துடுக்குக்கேயிருந்தேடுக கூத்தியல்ல சொல்லுக்கேபதுங்கிடுக்கு ந் தோகையல்ல, இடுக்குக்கேதானோர் தேனாமல்ல இறைச்சிக்கேவழிபா ள்க்கும் நாயுமல்ல, படித்தவிட்ட இக்கதைக்குப்பயனைச்சொன்னால் பரீ ணென்றே அவரடியைப் பணியலாமே. (பூனை)

நீலக்கண்ணாடி கொள்ளுங் கவனாயல்ல நேத்தியுடன் தான்விரிக்குங் கடையுமல்ல, காலதூக்கிடனமிங்காளியல்ல காலிலகொண்டே பாம்பா ட்டிடுஞ்ஜோகியல்ல, மேலநிறைந்தபொட்டுமுண்டு வானமல்ல மேன்மைமிக த்தொண்டாடும் வேந்தனல்ல, பாலுக்குகிஞானமொழியினுளே பத்தினியே விக்கதையைபகருவாயே. (மயில்)

பச்சைசிறிமேனியுண்டு விஜயனல்ல பவழயிதழ்வாயுமுண்டு கோவை யல்ல, உச்சுலைபேடியுண்டுமைநாலல்ல உட்கழுத்திகலேமூண்டெக்கங்கல், இச்சையுடன்சிறையிலிந்திருடனல்ல இனியமொழிதான்புகலும் மனிதன ல்ல, தச்சைதனக்கேயுடங்கா ஸ்தனத்தினுளே கத்தலியே யிக்கதைகைக் கழுவாயே. (விளிப்பிள்ளை)

கருகருத்தறிமுடலுந் காலனல்ல கண்கவந்தே பார்ணுகொள்ளும் போகியல்ல கிரிச்சென்னனைக் குடிபுகரும் மடந்தையல்ல சிதவரிடம்ணி

த்துண்ணர் திருடனல்ல, பரிப்பரிசைக் கண்டலிவான் 'பார்ப்பான்'லுபார்
த்திருக்கக் கொன்னுகொன்னுங் கேப்பனல்ல, திருநிலத்தின்னிகராளே தெய்
வமானே தேவியரே யிக்கதையை தெளியச்சொல்லே. (காகம்)

மண்ணிலந்து மேல்துளைக்குங் குயவனல்ல மதித்துவயல் போல்கார்த்
கும் மனிதனல்ல, கண்ணிரண்டுசூழிந்துநிற்கும் குருடனல்ல கற்கோட்டை
யுள்ளிருக்கும்வேந்தனல்ல எண்ணமுடன் படைஞர்பசினோயைத்தீர்ப்பான்
ஈனாந்துகரமுடையோன் பரமனல்ல, பெண்ணைக்கேயிக்கதையின் பய
னைச்சொல்லி பக்குவமாய் ஆயிரம்பொன் பறித்திடாயே. (கண்டு)

மரத்திலொட்டியேவகிக்கும் வெளவாலல்ல மரவுரையைத்தரித்திருக்கு
மயோகியல்ல, சிரசில்கண்ணைக்கட்டையுமுண்டு குளமுமல்ல உருவுகொண்
டேபருத்திருக்கும் கட்டியல்ல உச்சியிலே குநியியுண்டு செட்டியல்ல கர
த்தின்வளை கலகலென ஈடையினுளே கற்பகமே அற்புதத்தை கண்டிடா
யே. (தேன்குண்டு)

கொத்துக்கேவழிபார்ப்பான் பசியானியல்ல குளிர்கீருக்கேயிசைவான்
தபசியல்ல, புத்திராளுல் தானிறப்பானிரண்யனல்ல போற்றமவர்க்கரசனி
ப்பான் குபேரனல்ல, நத்தினவர்க்கே காண்குவிதமாயாவன் கத்தன்முன்பா
ய்ப் பேற்றியரைப்பெற்றெடுப்பான் சித்தத்திலியிக்கதையின் பயனைக்கண்டு
சேயிழையேசைபகடுவேசொல்லுவாயே. (வாழமரம்)

காதல்கொண்டேசரந்தொடுக்கும் மதனுமல்ல காயமெங்கும்வெளுத்தி
ருக்கும் பாண்மேல்ல வேதனையாய்சேர்ந்தனையுந் புருடரல்ல வீலைகாட்டி
பணம்பறிக்கும் விலங்குமல்ல மாதர்கன்மேல் வீற்றிருக்கும் பணியுமல்ல
மணஞ்செய்தேவாரும் மணவாளனல்ல போதமனாக் கற்றுணர்ந்த பெரி
யோர்முன்னே பேசினேன் இதன்பொருளை புதல்வீனாயா. (மல்லிகைப்பு)

சோலைகண்டே யுள்ளிருக்கும் மந்தியல்ல தாடிசிகப்புமஞ்சளநிந் தோ
கையல்ல ஆலைவைத்தேயனாக்கவருந்தனவானல்ல அருட்சுவை தந்தேயளி
க்குந்தேனுமல்ல கொலுக்கொண்டுச் சார்புழியுக்கள்ளுமல்ல கொப்பறையிற்
கொண்டவிழிம் எண்ணெயல்ல வாலையெனப்பருவருளமானேதேனே வண்
மையாய் இக்கதையை வழுத்திடாயே. (கருப்பு)

ஒற்றைக்கொம்பிலேறிநிற்கும் பட்டியல்ல உட்கழுத்திலருப்புமிடம் பு
ட்பமல்ல, கொத்துவடமணிதரிக்கும் முத்துமல்ல கொட்டிகுடப்பல்லிளிக்
குங்குரங்குமல்ல வெற்றிசண்டைதானறியும்மல்லனல்ல விரைந்துகளம்புரு
ந்துழுவல் கத்தியல்ல கொத்துமணித்தாவடங்கள் பூண்டமாதே கோதைய
ரே இக்கதையைக்கூறுவாயே. (சோளம்)

கட்டிகளம்போர்புரியும் வீரனல்ல காணியெங்குஞ் சுற்றிவருங்கடர்ப
னல்ல, இட்டமுடன்மனையகலும் புருடனல்ல இருப்பவர்க்கேற்றாந்தொடுக்
குப்பித்தனல்ல, சட்டமுடன் குத்துகேட்டைக்கமட்டான்சகனருக்கும்வயிற்

தெரிச்சல்தள்ளிக்கார்ப்பான் அட்டதிக்குச்சத்திவரும் மதிக்கொப்பானதூ
ணக்கேயிக்கதையை வறித்திடாயே. (செல்லு)

மஞ்சள்தீனமெய்யணியும் மடந்தையல்லமணம்புணர்ந்தே மயக்கமிடு
ந்தாசியல்ல, கொஞ்சிபலரேத்துங் குழந்தையல்ல கொற்றவாகளிட ம்புகரு
ந்திறுவும்ல்ல, பிஞ்சகண்மேல்நின்றும் பாபபுமல்ல பிரியமுடன்தீரேருந்
தும் மதுவமல்ல, கொஞ்சுகளி மொழியணக்கேபருவமானே குணமானயிக்
கதையை கூறுவாயே. (எலமிச்சம்பழம்)

வழுத்துவேன்குடலுமுண்டு ஜீவிப்பதல்ல வரிப்பிராயமு முதலென்று
பிரம்புமல்ல பழுத்திரமேனியுண்டு கிழவனல்ல பலவிடத்திந்தான்படுக்கு
ம்பித்தனல்ல குழித்தபெரு வயருமுண்டுபேழையல்ல கொடியிட்டே தான்
வசிக்கும் வேந்தனல்ல செழித்தமலர்முகத்தாளே மானேதேனே செண்பக
மேயிக்கதையை செப்புவாயே. (பூசனிக்காய்)

தலைபெருத்துத்தடிமுழங்குமகப்பையல்ல தன்வாயால்மரக்கொத்தம்
பரவையல்ல, வலியபுயந்தட்டி பெழுமம்மல்லரல்ல வாழ்குலத்தையெயழித்
தான்சகுனியல்ல, குலைகனவுக்கேயிசைவான் குருரனல்ல குலையத்தல் கம்
மாலே குலஞ்ஞரானார், சிலையனையவடிவானேருபவல்லி சீருனயிக்கத
ையைச்செப்புவாயே. (கோடூலி)

காட்டிவிற்குக்குண்டுக்கோலியல்ல களியுண்டுகெட்டுண்டு வக்கம
ல்ல; வாட்டியிட்டச்சுருண்டு வேலையல்லவழுத்துகனிமண்ணுமுண்டு பூ
மியல்ல, பாட்டிசைச்சுசுசைபக்குவரும் பரத்தையல்ல பலரிடமுமுன்னிரு
ந்து பகரச்செய்யும், காட்டி லுனக்கேடில்லா நயனமானே காய்கமேயிக்கத
ையை நாட்டுவாயே. (கொட்டைப்பாக்கு)

கண்டித்தேருழிபுகூன் குழியுக்கொன்வான் கசக்கிசலம்பிழிந்திவோ
ன்வண்ணுனல்ல, அண்டிநின்றதுத்தா னுழல்வார்தாசனல்ல அகன்றிடுவார்புர
முழல்வார் விலமாதரல்ல, கொண்டுகுட மேந்திநின்பார்சோகியல்ல கூச்ச
லிட்டேகருபுகையின்வண்டியல்ல, தண்டைசிலம்போசையிடம் பாதத்தா
னேத்தந்திரமாயிக்கதையை சாற்றுவாயே. (செக்கு)

காலுமிரண்டுண்டெழுத்துடக்கமாட்டான் கண்ணிரண்டும்மேல்சீமிட்
டிலிழிக்கமாட்டான், கோலுண்டதானறுப்பான்கத்தியல்லகன்வளர்ந்தமுது
ருண்டு நிமிரமாட்டான், பாலுக்கத்துகுடித்தறியான் பாக்குத்தின்பான் பகரு
மனல்மூட்டியிலவடித்தேவாழ்வான் மேலினியவாசமதுவீசுமானே மெல்லி
யரேததைவிபார் விடிவிப்பாயே. (பாக்குவெட்டி)

உடல்நீண்டபாதமுண்டு கண்ணமல்ல உச்சிதமெய்க்கன்கருமுண்டிந்
திரகல்ல முடியில்பலசுங்குண்டு குல்லாவல்ல மூழைபப்போல்வாவாரு
ண்டு பருமல்ல, இடைநிறைந்தசைபுயாடும் புலவரல்ல இச்சையுடன்படி

புதிதாய் நிறுவனம் துவக்கப்பட்டிருக்கின்ற போதுமே, உதவியாகுமா
யிருக்கிறதோ, (தாமதம்)

(சுருக்கம்)

வந்ததனிலே கெடுப்பெரியும் பெயுமல்ல வாய்க்கையுண்டுவாயினார்க்கு
 ம்பாம்புமல்ல, தேய்வுடனவாயுண்டகட்புத்தேவனுள்ள செஞ்செய்யாருமா.
 திறந்தருத் சிவமுமல்ல, பாய்ப்புத்துக்கால்னெம்புப்பாத்தையல்ல. படிவீறு
 ள்ள சொல்லுகின்றாய். மந்தையல்ல, செய்போன்ற குதிரைமொழியாரான
 றே சித்திரமேயிக்கையை செப்புவாயே. (கறுத்தி)

(1994)

மோதிரமும்வரைபூணும்மா துமல்ல முழுதலைக்கெண்ணையிலும் வணிக
தல்லை கோதியின்னல்சுடையிலுக்கும் கூத்தலங்ங குச்சுதொழ்க்குதற்குநற்
கூத்தாழ்வால், சோதிமெய்யில் துலணியும் மறைபொண்ணல் தொழேதிடக்
கூல்யிழத்தோடுஞ் சணங்கணல், சீதமலர்போன்றயிரு அழியினுளே செ
ண்புக்கமெய்க்கதைவை செப்புவாயே. (செறுப்பு)

(செறுப்பு)

பஞ்சிதனைப்புகித்து அகப்பாதுகார்க்கும் பலகாளும் போர்வைவிட்டுப் புகித்திறங்குத் தஞ்சமெனவிழுந்தவர்கடிலையத் தூக்கும்தாழ்வில்லாதஞ்சல்மெத்தைததனிலேகாடும் கஞ்சமுடண்மேல்விழுந்த மருவிப்பார்க்கும் கதிவழுந்திநாற்கெரியல்லத்தேறும் தஞ்சமெனயோகிருதல் வணங்கச்செய்யும் தார்க்குமுலேயிக்ககதையசாற்றுவாயே. (தலைக்காணி)

(தலைக்கீழ் காண்க.)

புத்தகங்களில் எல்லாம் தவிர வேறுபாடு இல்லை. அம்முலியில்தான் மச்சு
யீசு, பத்திரமாய்க் கொண்டு செய்திருக்கிறார். பாதிக்கப்பட்டவர்களை
பற்றி பதிலளித்தான். தக்கபடி வளம்பெற்ற வேட்டைச் செவ்வான் தனி
புத்தகத்தில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூலக்கணியும் சர்க்கரையும் பாலோடு
தொகுத்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. மொழிபெயர்த்து. (தயக்கி)

(தமிழ்)

இன்னுதல்மீட்ப்பதுவுத்தேய்ப்பதுண்டு சீர்திருபுடன் தானொழக்கிங்
குறுக்கதுண்டு, அகவியெண்ணைசீருடன்சேர்த் தயட்டதுண்டு அனைவரின்
னைசித்துக்கையார்ப்பதுண்டு கன்னருத் தம் காணையப்போற் றிரிததுண்டு
சுருதியிராணைக்கெட்டுக் கடப்பதுண்டு புள்ளியிவ்வோன்ற தானொழக்கிங்
தானொழக்கிங் தானொழக்கிங் தானொழக்கிங் தானொழக்கிங் தானொழக்கிங்

(b)(7)(D)

[illegible]

(செட்டி)

முடிப்பதற்குரிய படிதரும் முகநிலைகளை முன்னராயத்திதங்குமடை
கிடைக்க, விடுபதற்கும்கூடாமகிடைக்கத்தொடுமெய்யடைகின்றதினா
கவையும்கூட, விடுபதற்கும்கூடாமகிடைக்கத்தொடுமெய்யடைகின்றதினா

வினாக்கள்-விடைகள்

(புணக்க யிரிஸ்)

(அபமி)

(1. பூண்ட)

(சுதந்திரம்)

(a) (4)

(અધ્ય)

(செங்கட்டாறு)

உறுதிபாணி உள்ள மஞ்சள்குளிகளிலுள்ள வந்தனாயிட்டுத்தன் மேனிமினுங்கி

ஞன் ஓதுகாணிவள் தாசியுமல்லவே உரைத்தவர்க்காயிரம் பொன்னுத்தரு
வனே. (பனவோலை)

கங்கைநதிபுனல்முழங்கிக் கணாயிலேறி கதிரவனைக்கண்டுலங்காய்ந்து
வெற்றி பொங்குகடல்சீனியுண்டுரிஷபமேறி பூலோகம் கார்க்கவரும்சிவனு
மல்ல இங்கிதனை அறிந்துசொல்லும் பெரியோர்தம்மை எப்போதும்ருருவெ
ன்றேவணங்குவேனே. (சுருவாரி)

முன்னாலேயறுப்புண்டு கட்டுமுண்ணுமுனைகுலைத்து பெண்களெல்லாஞ்
சிச்சியென்ன பின்னாலேகிழியுண்டு தையனல்லான் பிழத்திருப்பார் கைக்
குள்ளான் சுத்தக்காரி சொன்னாலும்பேர்கொஞ்சம் வேலைக்காரி சொகுசான
விக்கதைவைச்சொல்லுவீரோ. (துடப்பக்கட்டை)

பிஞ்சுண்டிழுவாது கசக்குங்காயும் பின்னலெனவேயிருக்குங் கொழிக
மொல்லாக் தஞ்சிடவேகீரில்விழச் சுருட்டிக்கொள்ளும் சூரியனைக்கண்டாக்
கால் மலர்ந்திருக்கும் பஞ்சவருமவருறவு மாலுக்காகார் பாருலகிலிக்கதை
வையப்பகருவீரோ. (வலை)

பட்டத்துத்தேவியவள் சொகுசுக்காரி பரிகாரியினங்கொடியான் பாரி
ன்மீது கட்டுதற்கு மணைப்பதற்குங் கிள்ளுதற்குங் கட்டழகிபொறுத்திருப்
பாள் க சுக்கென்றால் இட்டமுடனேவருவாள் தாசியல்ல யேந்திழை
யின்னவனென்றியம்புவீரோ. (வெத்திலை)

வினோதவிடிகதை - முற்றிற்று.

